

بود!

مارسلوی جوان، مشکلات و چالش‌ها را با گوشت و پوست خود حس کرد اما اجازه نداد که این امر موجب آزار و کند شدن سرعتش در مسیر پیشرفت شود. او اجازه نداد هیچ مشکلی، لبخندِ مشهورش را از روی صورتش محو کند. در آن زمان هواداران مادریدی باور نداشتند که مارسلو بتواند جانشین کارلوس افسانه‌ای شود اما اسطوره برزیلی از همان روز نخست به هموطنش نگاه ویژه‌ای داشت و به همین منظور نیز در مواقع مختلف به مارسلو مشاوره‌های ارزنده‌ای ارائه کرده بود. دلیل ؟ چون کارلوس نیز اعتقاد داشت که جانشین جوانش در مسیر درستی قرار گرفته است.

تلاش سخت و طاقت‌فرسا همواره «نتیجه مطلوب» را به همراه دارد؛ به این ترتیب مارسلو نیز با جلب اعتماد مربی و هواداران این جایگاه را از آن خود کرد. او به ترکیب اصلی رسید و در یازده دیدار از شانزده دیدار پایانی فصل ۰۸-۲۰۰۷ که کپکشان‌ها از عنوان قهرمانی‌شان دفاع کردند، از ابتدا به میدان رفت.

با این حال مارسلوی جوان از لحاظ پست بازی، نامنظم ظاهر می‌شد؛ گاهی به دنبال توپ می‌دوید و فراموش می‌کرد که یک مدافع چپ است! خودش به گفت‌وگو با «ال پائیس» در این خصوص می‌گوید: «گاهی به دنبال توپ می‌رفتم و می‌رفتم و بعد فراموش می‌کردم که به عقب بازگردم. گاهی وقت‌ها خودم را به دردمر می‌انداختم اما هاینسه و کاناوارو حواس‌شان به من بود.»

شاید به همین دلایل باشد که او نتاتر را به سینما ترجیح می‌دهد؛ زیرا در نتاتر بیشتر از سینما می‌توان خارج از چارچوب نمایشنامه بازی کرد و غیرقابل پیش‌بینی بود.

«خوانده راموس» در فصل ۰۹-۲۰۰۸ سکان هدایت رئال را برعهده گرفت اما چندان به اینکه یک مدافع چپ برای آینده پرورش دهد، علاقه‌ای نداشت. برای همین نیز تصمیم گرفت مارسلو را در پست وینگر چپ به میدان بفرستد و از مهره دیگری در پست دفاع چپ بهره جوید. ستاره برزیلی درباره این تغییر پست که باعث شد او نخستین گل‌هایش را برای قوهای سپید اسپانیا به ثمر برساند، گفت: «آن تصمیم در ابتدا من را شوکه کرد اما دوستش داشتم چرا که همیشه دنبال گلزنی و خلق موقعیت بودم. مدافع چپ پست طبیعی من است اما از بازی در جناح چپ خط حمله هم لذت می‌برم.»

فصل بعد «مانوئل پیگرنی» به عنوان سرمربی کپکشان‌ها روی نیمکت نشست و تصمیم گرفت با مارسلو در خصوص وظایف دفاعی‌اش صحبت کند. البته او نیز از ستاره برزیلی بیشتر در خطوط جلوتر بهره می‌برد. این نکته که در آن فصل فقط «کریستیانو رونالدو» و «ریکاردو کاکا» بیشتر از مارسلو پاس گل ارسال کردند، نشانگر از تأثیر بالای او در سمت چپ زمین داشت.

تأیستان ۲۰۱۰ از راه رسید؛ فصلی که پیشرفت مارسلو در معرض خطر قرار گرفت. در آن سال تیم اینتر در فینال لیگ قهرمانان اروپا در «سانتیاگو برنابئو» توانست با غلبه بر تیم قدرتمند بایرن مونیخ، به جام نقره‌ای اروپا بوسه بزند ولی در پایان بازی از مادرید خبر رسید که «ژوزه مورینیو» سرمربی تیم قهرمان، با سفیدپوشان اسپانیا به توافق رسیده و برای سه فصل سکان هدایت کپکشان‌ها را به دست خواهد گرفت. آقای خاصی که قصد داشت «فابیو کوئنترانو» را با خود به اسپانیا بیاورد تا در پست مدافع چپ با مارسلو رقابت کند!

سوار بر ماشین زمان می‌شویم و چند سال به جلو می‌آییم؛ به فینال لیگ قهرمانان اروپا در سال ۲۰۱۴. در تصاویر ویدئویی پس از بازی، گل «سرخپو راموس» از تمام زوایای ممکن، گل برتری «گرت بیل» و شادی «کریستیانو رونالدو» پس از گلزنی در آخرین دقیقه فینال، بارها و بارها پخش شد اما گل مارسلو به اندازه دیگر گل‌ها مورد استقبال رسانه‌ای قرار نگرفت. تعجب کردید؟ بله؛ مارسلو نیز در آن فینال مهم گل زد و برای اینکه یکی از اساطیر رئال مادرید شود به این گل نیاز داشت. گلزنی در فینالی که تیم به رویای دسیمای خود رسید. حتی «روبرتو کارلوس» هم در سه فینال اروپایی خود برای رئال نتوانسته بود گلزنی کند! در آن شب، هیچ کسی فکرش را هم نمی‌کرد که مارسلو بتواند تور دروازه رقیب را به لرزه درآورد. جالب‌تر اینکه حتی کسی این احتمال را نمی‌داد که به او فرصت بازی برسد! مصدومیت باعث شده بود که او دو دیدار رفت و برگشت برابر بایرن مونیخ در نیمه‌نهایی را از دست بدهد. همزمانی این مصدومیت با نمایش درخشان کوئنترانو، قرعه حضور در ترکیب اصلی جدال فینال را به نام ستاره پرتغالی زد. به انتصاب مورینیو بازگردیم؛ جایی که مرد خاص پرتغالی در نخستین تأیستان موفق نشد تا هموطنش را به اسپانیا بیاورد اما سرانجام در تأیستان ۲۰۱۱، کوئنترانو با ۳۰ میلیون یورو پا به مادرید گذاشت تا به تهدیدی برای مارسلو تبدیل

شود. مردی که کالدرون امیدوار بود به استانداردهای کارلوس برسد، رقیبان زیادی را پیش روی خود می‌دید. رقیبانی که یکی پشت یکی سر راهش سبز می‌شدند اما کوئنترانو نیز همانند «رائول براوو»، «میکل تورس»، «درنته» و «هاینته»، رقابت را به مدافع برزیلی باخت تا مارسلو در ترکیب اولیه قرار بگیرد. مورینیو درباره او بعدها گفت: «در ابتدا نسبت به او اطمینان نداشتم اما پس از مدتی عاشقش شدم.»

اکنون مطمئناً از پی بردن به این حقیقت که مارسلو نهمین بازیکن پراستفاده آقای خاص در دوران سرمربیگری‌اش در مادرید بوده و کوئنترانو در این لیست در جایگاه پانزدهم ایستاده، به هیچ عنوان متعجب نخواهید شد.

«کارلو آنچلوتی» در مراحل حساس رقابت‌های لیگ قهرمانان اروپا، به کوئنترانو فرصت خودنمایی داد اما این تصمیم او ناشی از درخشش مدافع چپ پرتغالی در زمان دوری مارسلو از میادین به دلیل مصدومیت بود. درست همانند مورینیو، کارلتو هم نمی‌توانست روی توانایی‌های مارسلو چشم ببوشت. ستاره‌ای که در دوران کارلتو، ششمین بازیکن ترکیب با بیشترین دقایق بازی بود.

هنگام جدایی آنچلوتی در تأیستان ۲۰۱۵، مارسلو دیگر به عنوان ستاره مهم ترکیب شناخته می‌شد و حتی به عنوان کاپیتان دوم رئال مادرید در فصل بعد معرفی شد. شور و شوقی که داشت از او یک مهره دوست‌داشتنی در رختکن تیم ساخته بود اما توانایی‌هایش در میدان بیشتر اهمیت داشتند؛ ستاره برزیلی سمت چپ را، هم در دفاع و هم در حمله، در دست داشت و همکاری‌هایش همراه رونالدو بارها و بارها به بار نشست و سرنوشت بازی را به نفع مادرید رقم می‌زد. در واقع حضور مارسلو در فاز دفاعی، به CR7 این فرصت و مزیت را می‌داد که وظایف دفاعی را فراموش کند. از طرفی قابلیت هجومی او و نفوذ به زمین حریف باعث می‌شد تا کریس با فراغ خاطر به سمت دروازه یورش ببرد و به مرکز خط حمله حرکت کند. مارسلو شاید هیچ‌گاه جزو نامزدهای توپ طلا قرار نگیرد اما تاکنون بارها به هم‌تیمی‌های خود کمک کرده تا بتواند چندین جایزه فردی مهم را به دست آورند.

در فصل ۱۶-۲۰۱۵ و با روی کار آمدن «زین‌الدین زیدان»، ستاره برزیلی نیز به یک مهره مهم تاکتیکی تبدیل شد؛ سرمربی فرانسوی تصمیم داشت تا یک هافبک تهاجمی -خامس یا ایسکو- را از ترکیب کنار بگذارد تا کاسمیرو که هافبک دفاعی بود را به تیم اضافه کند. اجرایی شدن چنین تصمیمی نیازمند این بود تا یک بازیکن از ترکیب، بار تهاجمی بیشتری را به دوش بکشد. چه کسی بهتر از مارسلو؟ ستاره‌ای که در آن فصل نسبت به «تونی کروس» و «لوکا مودریچ» بیشتر صاحب توپ شد.

در یک برنامه پرسش و پاسخ درباره گلزنان ضربات پنالتی رئال در فینال «اوندسِیما»، مارسلو کمتر از سایرین در یادها مانده؛ این در حالی است که گل برتری کریستیانو ملکه ذهن فوتبال‌دوستان شده. ضربه «سرخپو راموس» نیز در اذهان باقی مانده. شاهزاده ولزی نیز یک ضربه آرام و مطمئن به توپ زد. شجاعت «لوکاس واسکز» در زدن نخستین ضربه پنالتی در فینال لیگ قهرمانان اروپا را هم کمتر هواداری از یاد خواهد برد. ضربه مارسلو به سمت چپ دروازه گرچه به تور دروازه رقیب بوسه زد اما میان تمامی آن ضربات، در کم‌رونق‌ترین نقطه ایستاده. نقطه‌ای فراموش شده.

این دومین قهرمانی مارسلو در اروپا بود که همراه سوپر جام اروپا و جام

باشگاه‌های جهانی که پس از این قهرمانی کسب کرد، شمار جام‌هایش در رئال را به عدد سیزده رساند. به این ترتیب بود که مارسلو در تعداد عناوین قهرمانی با «روبرتو کارلوس» برابری کرد. حالا دیگر برخی این سؤال را مطرح می‌کردند که شاید مارسلو از کارلوس هم بهتر باشد!

وضعیت کارلوس به عنوان بهترین مدافع چپ تاریخ برزیل و رئال مادرید به خطر افتاده بود و اسطوره به این خاطر می‌توانست پدربزرگ مارسلو را سرزنش کند!

«پدرو ویرا داسیلوا» پدربزرگ مارسلو، بیشتر از تمام اعضای خانواده او را برای ادامه دادن فوتبال تشویق می‌کرد. مادر مارسلو یک معلم بود و تمایل داشت که فرزندش تحصیل را ادامه دهد اما پدرو که خود هم سابقاً فوتبالیست بود، بارها به نوه‌اش گفت: «بله باید به تحصیلات خود بپردازم اما فوتبال را نیز فراموش نکن!»

مارسلو ابتدا در سالن‌های فوتسال توپ می‌زد اما فلومینزه، سبک بازی او

را مناسب فوتبال دید و از او پرسید که آیا می‌خواهد به فوتبال روی بیاورد؟ نکته جالب اینجاست که مارسلو در ابتدا قصد نداشت از فوتسال به فوتبال کوچ کند و می‌خواست همانند پدرش آتش‌نشان شود اما پدربزرگش او را قانع کرد تا تمام تلاشش را در فوتبال به کار بگیرد.

کمک‌های پدرو به همین توصیه‌ها محدود نشد؛ او برای مهیا ساختن هزینه حمل و نقل نوه‌اش برای رفت و آمد به محل تمرین تیم فلومینزه، به شغل دوم مشغول شد تا بتواند دستمزد ۱۳ پستا در روز را به درآمدش بیفزاید. با این وجود یک روز درآمد پدرو تنها به ۲۵ سنت رسید. پولی که برای رساندن مارسلو به محل تمرین کفایت نمی‌کرد. آن روز بدترین روز برای این اتفاق بود چرا که در محل تمرین فلومینزه، قرار بود سه نفر برای حضور در تیم جوانان انتخاب شوند. از این رو نوه و پدربزرگ، تمام ۲۵ سنت خود را در نگاه شرطبندی قرار دادند تا شانس خود را امتحان کنند. شانس در خانه‌شان را زد؛ آنها در بازی «پرچم» ۲۵ پستا برنده شدند و مارسلو پس از خوردن غذای کافی، راهی تمرینات شد. جایی که توانست توانایی‌های خود را بهتر از همیشه به تصویر بکشد. پدربزرگ مارسلو نیز از مابقی پول حاصل از شرطبندی، توانست یک خودرو «فولکس واگن بیتلر» خریداری کند تا پس از آن با خودروی شخصی، نوه‌اش را به تمرینات ببرد. آن روز به حدی برای مارسلو عزیز و خاص بوده که او عکسی از این خودرو بیتلر را خالکوبی کرده است.

مارسلو شخصیت بی‌نظیری نیز دارد؛ ستاره‌ای که اکنون یکی از بازیکنان محبوب جهان فوتبال به حساب می‌آید. ستاره‌ای که اوج‌گیری او یک داستان جالب است که همانطور که خودش گفته هیچ اتفاقی آسان در آن رخ نداده! ستاره‌ای که قدردان پدربزرگش بود و درآمد نخسش از فلومینزه را به مردی اهدا کرد که مسیر او را ممکن ساخت: «اگر پدربزرگم نبود من هیچ‌گاه یک فوتبالیست نمی‌شدم.»

او با بیان این جمله، اعتراف کرد که در پانزده سالگی قصد کنار گذاشتن فوتبال را داشت اما پدرو او را به ادامه راه تشویق نمود.

پدرو به روایای خود رسید و نوه‌اش را به عنوان یک فوتبالیست حرفه‌ای و موفق به جهان معرفی کرد. فوتبالیستی که با تیم ملی برزیل جام قهرمان جام کنفدراسیون‌ها را بالای سر برد. چهره‌ای که دوازدهم ژوئن ۲۰۱۴ در دیدار افتتاحیه

جام جهانی، نخستین گل تورنمنت را به ثمر رساند اما تویی که به اشتباه وارد دروازه خودی شده بود! البته این اتفاق هم باعث نشد که او بالاتر از «فیلیپه لوییس» مدافع چپ نخست برزیلی‌ها باقی نماند. نکته جالب این است که گل به خودی مارسلو در جدال برابر کرواسی رقم خورد؛ همان کشوری که پدربزرگ مارسلو به لطف پرچم آن در شرطبندی پیروز شد تا نوه‌اش بتواند فوتبال را ادامه دهد!

مارسلو و یارانش در همان شب با نتیجه ۳ بر یک به پیروزی رسیدند و تا مرحله نیمه‌نهایی هم پیش رفتند ولی در شب معروف «بلو هوریزونته» تلخ‌ترین دقایق زندگی حرفه‌ای‌شان را تجربه کردند. شکست تحقیرآمیز مقابل آلمان با نتیجه هفت بر یک. شبی که مارسلو دیگر لبخند بر صورت نداشت، لبخندی که دو روز قبل از مسابقه بر لبش خشک شد؛ پدربزرگش در جدال با سلطان تا پای جان مبارزه کرده بود و در نهایت تصمیم به کوچ گرفت.

«لوئیس فیلیپه اسکولاری» سرمربی وقت سلسائو به مارسلو اجازه داد تا به مراسم ختم پدربزرگش برود و تا هر زمان که نیاز دارد استراحت کند ولی ستاره برزیلی تصمیم گرفت در کنار تیم بماند. مارسلو می‌خواست شانس خود را با قهرمانی در جهان برای پدربزرگش امتحان کند و به نظرش این تلاش، ارزش آن را داشت اما متأسفانه میان او و جام، آلمان پر قدرت ایستاد.

نه در تصورات پدرو و نه در رویاهای مارسلو در سواحل برزیل، ستاره برزیلی خود را نامزد اصلی عنوان بهترین مدافع چپ تاریخ نمی‌دید اما تلاش، اخلاق، اشتیاق و استعداد او این امر را ممکن ساخت. مهم‌تر اینکه مارسلو توانست با کارلوس نیز رابطه خوب و صمیمانه‌ای برقرار کند. کارلوس درباره جانشینش می‌گوید: «او اکنون بهترین مدافع کناری جهان است و از من کیفیت و توانایی بیشتری دارد.» تمجیدهایی که مارسلو اینگونه آن را پاسخ می‌دهد: «عبور از نام کارلوس غیرممکن است زیرا او بهترین است و هیچ‌کسی نمی‌تواند در رقابت با او حرفی برای گفتن داشته باشد.» حالا دیگر می‌توان با خیال آسوده گفت که مقایسه این دو نفر، تنها اتلاف وقت است. شما باید فقط از عملکرد هر دو لذت ببرید و این جمله مارسلو را هیچ‌گاه فراموش نکنید: «می‌خواهم تاریخ را به عنوان مارسلو و نه به عنوان جانشین کارلوس بسازم!»

